

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር ሠላሳ አምስት

Jeff Pippenger
2026-01-27

ቁጥር ሠላሳ አምስት

በEarly Writings ገጽ 81 ላይ (እና "81" የአንድ መለኮታዊ ሊቀ ካህንና የሰማንያ ካህናት ምልክት ነው) የዊልያም ሚሊር ሁለተኛው ሕልም ተመዝግቦ ይገኛል። እንደ ናቡከደነፆር ሁለት ዊልያም ሚሊር ሁለት ሕልሞች ነበሩት። በዳንኤል ምዕራፍ 4 ያለው የናቡከደነፆር ሁለተኛ ሕልም፣ በዘሌዋውያን 26 ውስጥ በሙሴ የተገለጸው "ሰባት ዘመናት" አውድ ውስጥ የተቀመጠ ነው። ሚሊር 2,520ን ሲያስተምር፣ ምንም እንኳን እርሱ "ሰባት ዘመናት" ብሎ ይጠራው ነበር፣ ዘሌዋውያን 26 ያለውን "ሰባት ዘመናት" ለማብራራት ዳንኤል ምዕራፍ 4ን ተጠቅሟል። ሚሊር ራሱ በናቡከደነፆር እንደ ተመሰለ አላወቀም ነበር፤ ነገር ግን በምዕራፍ 4 ያለው የናቡከደነፆር 2,520 ቀናት፣ የቆሻሻ መጥረጊያ ሰውየው በሚሊር ሕልም ከመጣው በፊት፣ "በትነው" በሚለው ቃል እና 'ሰባት ጊዜ' በመከሰቱ ሁለቱም ተወክሏል።

ሚሊር በእህት ዋይት "አባት ሚሊር" ተብሎ ይጠራል፤ ነገር ግን ይህ ካቶሊኮች እንደሚያደርጉት በአረማዊ መልኩ ሳይሆን፣ እንደ አባታችን አብርሃም በአባታዊ መልኩ ነው። ሚሊር ምልክት ነው፤ እርሱ የቃል ኪዳን ሰው ነው። ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ወደሚደረገው የመጨረሻ ቃል ኪዳን በሚወስደው መንገድ ላይ ያለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ምልክቶች ሰንሰለት ይወክላል። ኢዮኤል በመጨረሻዎቹ ቀናት ሽማግሌዎች ሕልም እንደሚያልሙ ያስታውቀናል፤ ዊልያም ሚሊርም የታሪካችን ሽማግሌ ሰው ነው። እንዲሁም የዊልያም ቲንዴልን ትንቢት የፈጸመው ገበሬ ነው፤ እርሱም እንዲህ ይላል፡- "እግዚአብሔር ሕይወቴን ቢያስቀርልኝ፣ ከብዙ ዓመታት በፊት ማረሻ የሚነዳ አንድ ልጅ ከአንተ ይልቅ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ እንዲያውቅ አደርጋለሁ።"

"እግዚአብሔር መልአኩን ላከ፤ መጽሐፍ ቅዱስን ያልተመነ በነበረ አንድ ገበሬ ልብ ላይ እንዲሠራ፣ ትንቢቶችንም እንዲመረምር ለመምራት። የእግዚአብሔር መላእክት ያን የተመረጠውን ሰው ደጋግመው ጎበኙት፤ አሳቡን ለመምራትና ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሁልጊዜ ጨለማ ሆነው የነበሩትን ትንቢቶች ለማስተዋል እንዲከፈቱለት። የእውነት ሰንሰለት መጀመሪያ ለእርሱ ተሰጠው፣ እርሱም ከአገናኝ ወደ አገናኝ እየፈለገ እንዲቀጥል ተመራ፣ እስኪ በእግዚአብሔር ቃል ላይ በድንቅና በአድናቆት እስኪመለከት ድረስ። በዚያ ፍጹም የሆነ የእውነት ሰንሰለት አየ። መንፈስ የሌለበት ነው ብሎ ይቆጥረው የነበረው ያ ቃል አሁን በውበቱና በክብሩ በፊቱ ተከፈተ። ከመጽሐፍ ቅዱስ አንዱ ክፍል ሌላውን እንደሚያብራራ አየ፤ አንድ ክፍልም ለማስተዋል ዝግ ሲሆንበት፣ በቃሉ ሌላ ስፍራ የሚያብራራውን ያገኝ ነበር። የተቀደሰውን የእግዚአብሔር ቃል በደስታና በእጅግ ጥልቅ አክብሮትና በፍርሃት ተመለከተው።" Early Writings, 230.

ሚሊር የቲንዴልን ትንቢት የፈጸመው ገበሬ ነበር፤ እናም እርሱ ከዳንኤል 8:14 መፈታት ያሰባሰበውን ትንቢታዊ እውቀት ለመጀመሪያ ጊዜ ያሳተመው በ1831 ነበር፤ ይህም የኪንግ ጀምስ ቅጂ መጽሐፍ ቅዱስ ከታተመ ሁለት መቶ ሀያ ዓመት በኋላ ነበር። ጀን ዊክሊፍ፣ ዊልያም ቲንዴል፣ እና በ1611 የኪንግ ጀምስ መጽሐፍ ቅዱስ ታትሞ መውጣቱ፣ የዚያን ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት ትንቢት የሚጀምሩ ሦስት መለያ ድንጋዮችን ይወክላሉ፤ ይህም ቲንዴል "የማረሻ ልጅ" በመባል የጠራው ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ለመጀመሪያው መልአክ መልእክት ሲከፍት የሚያበቃ ነው፤ ከዚያም ሌሎች ሁለት መላእክት ሊከተሉ ነበር። ያ የመጀመሪያው መልአክ በ1798 መጣ፣ ሦስተኛውም በ1844። ዊክሊፍ፣ ቲንዴል፣ እና ኪንግ ጀምስ

ከቲንዲል ትንቢት ፍጻሜ ጋር ይያያዛሉ፤ እርሱም ከ1798 እስከ 1844 ድረስ ያለውን የሦስቱ መላእክት ታሪክ የሚወክል ነበር።

የዊሊያም ሚሊር የአልፋ ግኝት የሌዋውያን ምዕራፍ ሆኖ ስድስት የ2,520 ዓመታት ትንቢት ሲሆን፣ የአሜሪካ ግኝቱም የዳንኤል 8:14 የ2,300 ዓመታት ትንቢት ነበር። የይሁዳ የ2,520 መበተን በ677 ከክርስቶስ ልደት በፊት ተጀምሮ በ1844 ተፈጸመ። የዳንኤል 8:14 የ2,300 ዓመታትም በ1844 ተፈጸመ። ሁለቱም በ1844 በአንድነት ተፈጸሙ፣ እና የዊሊያም ሚሊር የአልፋና የአሜሪካ ግኝቶች መነሻ ነጥቦች በሁለት መቶ ሆኖ ዓመታት ተለያይተው ነበር። “ሁለት መቶ ሆኖ” በሁለት ምስክሮች ላይ የዊሊያም ሚሊር ምልክት ነው። የሚሊር የአልፋና የአሜሪካ ግኝቶች በ1798 እና በ1844 ይወከላሉ። በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የነበረው የ2,520 መበተን በ1798 ተፈጸመ፣ ከዚያም ከአርባ ስድስት ዓመታት በኋላ በ1844 የ2,300 ዓመታት ተፈጸመ።

በ1798 ዓ.ም. የተጠናቀቁት 2,520 ዓመታት ያን ቀን ያመለክታሉ፤ እንዲሁም በ1844 ዓ.ም. የተጠናቀቁት በይሁዳ ላይ የነበሩት 2,520 ዓመታት የሁለት መቶ ሆኖ ዓመታት ዘመን ያመነጩሉ። ይህም ማለት በእስራኤል ላይ የነበሩት 2,520 ዓመታት የአርባ ስድስት ዓመታትን ትንቢታዊ ዘመን ያመነጩሉ፤ በይሁዳ ላይ የነበሩት 2,520 ዓመታትም የሁለት መቶ ሆኖ ዓመታትን ትንቢታዊ ዘመን ያመነጩሉ ማለት ነው። የዚያ ዘመን አልፋ 677 ከክርስቶስ በፊት ሲሆን አሜሪካው 457 ከክርስቶስ በፊት ነው፤ ይህም ማለት የአርባ ስድስት ዓመታት ዘመንም ሆነ የሁለት መቶ ሆኖ ዓመታት ዘመን አልፋቸው በ2,520 እንደሚወክል፣ የሁለቱም መስመሮች አሜሪካው ግን 2,300 እንደሆነ ነው። እነዚህ ሁለቱ “መበተኖች” የ2,520 ዓመታት በ2,520 የሚጀምሩና በ2,300 የሚያበቃ ዘመን ሁለት ምስክሮችን ይሰጣሉ። እነዚህ ሁለቱ መስመሮች የዊሊያም ሚሊርን የአልፋና የአሜሪካ ግኝቶች ሁለቱንም ይለያሉ።

“የዊሊያም ሚሊር ሕልም”

“እግዚአብሔር በማይታይ እጅ ለእኔ በተደናቂ ሁኔታ የተሠራ ሣጥን እንደላከልኝ በሕልም አየሁ፤ ርዝመቱ አሥር ኢንች ያህል ሲሆን ወርዳም ስድስት ኢንች በስኩዌር ነበር፤ ከጥቁር እንጨትና ከዕንቁ በተደናቂ ማቀናበር የተሠራ ነበር። ለዚያ ሣጥንም ቁልፍ ተያይዞ ነበር። ወዲያውኑም ቁልፉን ወስጄ ሣጥኑን ከፈትሁ፤ በዚያም ለመደነቄና ለመገረጫ፣ በውስጡ በልዩ ልዩ ዓይነትና መጠን የነበሩ ጌጣጌጦች፣ አልማዞች፣ ውድ ድንጋዮች፣ እንዲሁም በየመጠናቸውና በየዋጋቸው የነበሩ የወርቅና የብር ሳንቲሞች ሞልቶ አገኘሁት፤ እነዚህም በሣጥኑ ውስጥ በየስፍራቸው በውብ ሥርዓት ተደርድረው ስለነበሩ፣ ከፀሐይ ብቻ በቀር እኩል የሌለውን ብርሃንና ክብር ያንጸባርቁ ነበር።”

“ይህን ድንቅ ትዕይንት እኔ ብቻዬን ልደሰትበት ግዴታዬ እንዳልሆነ አሰብሁ፤ ምንም እንኳን ልቤ በውስጡ ባለው ብሩህነት፣ ውበት፣ እና ክብር እጅግ ተደስቶ ነበር። ስለዚህም በክፍሌ መካከል ባለ ጠረጴዛ ላይ አኖርሁት፤ ፍላጎት ያላቸው ሁሉ መጥተው ሰው በዚህ ሕይወት ከቶ ያየው ከሁሉ የበለጠ ክቡርና ብሩህ ትዕይንት እንዲያዩ መልእክት አስተላለፍሁ።

“ሕዝቡ መግባት ጀመረ፤ በመጀመሪያ ቁጥራቸው ጥቂት ነበር፤ ነገር ግን እየበዛ ወደ ብዙ ሰዎች ስብስብ ሆነ። መጀመሪያ ጊዜ ወደ ሣጥኑ ውስጥ በተመለከቱ ጊዜ ይደነቁና በደስታ ይጮኹ ነበር። ነገር ግን ተመልካቾቹ በበዙ ጊዜ፣ ሁሉም ጌጦቹን መነካካት ይጀምሩ ነበር፤ ከሣጥኑም ያወጧቸውና በጠረጴዛው ላይ ይበትኗቸው ነበር።”

“ባለቤቱ መያዣውንና ጌጦቹን እንደገና ከእጄ ሊጠይቀኝ እንደሚችል ሐሳብ መጣብኝ፤ እነርሱም እንዲበተኑ ብፈቅድ፣ እንደ ቀድሞው እንደገና በመያዣው ውስጥ በስፍራቸው ልመልሳቸው ፈጽሞ አልችልም ብዬ አሰብሁ፤ እናም ልሸከመው የሚገባው ኃላፊነት እጅግ ታላቅ ስለሚሆን ፈጽሞ ልቋቋመው እንደማልችል ተሰማኝ። ከዚያም ሰዎቹ እንዳይነካካቸው እና ከመያዣውም እንዳያወጧቸው

ልማዳናቸው ጀመርሁ፤ ነገር ግን እኔ ይበልጥ በለመንኳቸው መጠን እነርሱ ይበልጥ በተኗቸው፤ አሁንም በክፍሉ ሁሉ ዙሪያ፣ በወለሉ ላይና በክፍሉ ውስጥ ባለው እያንዳንዱ የቤት ዕቃ ላይ ሁሉ የሚበትኗቸው መሰለ።”

“ከዚያም በእውነተኛዎቹ ዕንቁና ሳንቲሞች መካከል ስፍር የሌለው የሐሰት ዕንቁና እና የተቀጠፈ ሳንቲም እንደ በተኑ አየሁ። በዝቅተኛ ምግባራቸውና በክፉ ውለታ-ቢስነታቸው እጅግ ተቆጣሁባቸው፤ ስለዚህም ገሠጽኋቸው እና ወቀስኋቸው፤ ነገር ግን ይበልጥ በገሠጽኋቸው መጠን፣ ይበልጥ የሐሰት ዕንቁናና የተቀጠፈ ሳንቲም በእውነተኛዎቹ መካከል ይበትኑ ነበር።”

“ከዚያም በሥጋዊ ነፍሴ ውስጥ እጅግ ተናደድሁ፤ እነርሱንም ከክፍሉ ውጭ ለመግፋት ሥጋዊ ኃይል መጠቀም ጀመርሁ፤ ነገር ግን አንዱን ሳወጣ፣ ሦስት ተጨማሪ ይገቡ ነበር፤ ቆሻሻና ምርቆችን እና አሸዋን እንዲሁም የተለያዩ ጉድፍ ያሉ ነገሮችን ያስገቡ ነበር፤ እስከሚሸፍኑም ድረስ እውነተኛቸውን ጌጦች፣ ዕንቁዎችን፣ እና ሳንቲሞችን ሁሉ ከዓይን ተሰውረው ነበር። ደግሞም ሳጥኔን በቁራጭ ቁራጭ ቀደዱት፤ በጉድፍም መካከል በትነውት። ሐዘኔን ወይም ቍጣጤን የሚመለከት ማንም የለም ብዬ አሰብሁ። ፈጽሞ ተስፋ ቈርጭና ልቤ ተሰብሮ ተቀመጥሁና አለቀስሁ።”

«እንዲህ ሆኜ ስለ ታላቅ ኪሳራዬና ኃላፊነቴ እያለቀስሁ እና እያዘንሁ ሳለሁ፣ እግዚአብሔርን አስታወስሁ፣ እርሱም እርዳታ እንዲልክልኝ አጥብቄ ጸለይሁ።»

“ወዲያውም ደጃ ተከፈተ፣ አንድ ሰውም ወደ ክፍሉ ገባ፤ ሰዎቹም ሁሉ ከእርሱ ወጡ፤ እርሱም በእጁ የአፈር መጥረጊያ ይዞ መስኮቶቹን ከፍቶ ከክፍሉ ውስጥ አፈሩንና ቆሻሻውን መጥረግ ጀመረ።

“በፍርስራሹ መካከል አንዳንድ ውድ የከበሩ ዕንቁዎች ተበትነው ነበሩና፣ እንዲታገሥ ወደ እርሱ ጮኹ።”

«አትፍራ» ብሎ ነገረኝ፤ ምክንያቱም «እርሱ ይንከባከባቸዋል።»

“ከዚያም ሲያጠራርግ አፈርና ቆሻሻ፣ ሐሰተኛ ጌጦችና የሐሰት ሳንቲሞች ሁሉ እንደ ደመና ተነሥተው በመስኮቱ ወጡ፣ ነፋሱም ወስዶ አራቃቸው። በዚያ ብዙ እንቅስቃሴ መካከል ዓይኖቼን ለአፍታ ዘጋሁ፤ ከፈትሁአቸውም ጊዜ ቆሻሻው ሁሉ ጠፍቶ ነበር። ውድ ጌጦቹ፣ አልማዞቹ፣ የወርቅና የብር ሳንቲሞቹ፣ በክፍሉ ሁሉ ላይ በብዛት ተበትነው ተኝተው ነበር።”

ከዚያም ከቀድሞው ይልቅ እጅግ ትልቅና እጅግ ውብ የሆነ ሣጥን በጠረጴዛው ላይ አኖረ፤ ዕንቁዎቹን፣ አልማዞቹን፣ ሳንቲሞቹንም በእፍኑ እያጠራቀመ ወደ ሣጥኑ ጣላቸው፤ አንድ እንኳ እስኪልቅ ድረስ፣ ምንም እንኳ ከአልማዞቹ አንዳንዶቹ ከመርፌ ጭፍ ይበልጥ ያልበዙ ቢሆኑም።

“ከዚያም ‘ናና እይ’ ብሎ ጠራኝ።”

“ወደ ሣጥኑ ውስጥ ተመለከትሁ፤ ነገር ግን ዓይኖቼ በዚያ ዕይታ ተደነቁ። ከቀድሞው ክብራቸው አሥር እጥፍ ብልጭ እያሉ ይታዩ ነበር። እነዚያ በአፈር ውስጥ በትኖ በእግራቸው የረገጧቸው ክፉ ሰዎች እግር በአሸዋ ውስጥ እንደ ታጠቡና እንደ ተጠሩ መሰለኝ። በሣጥኑም ውስጥ እጅግ በሚያምር ሥርዓት ተደርድረው ነበር፤ እያንዳንዱም በራሱ ስፍራ ነበረ፤ ወደ ውስጥ የጣላቸው ሰው የደከመበት ምልክት እንኳ አይታይባቸውም ነበር። ከደስታ ብዛት የተነሣ ጮኹ፤ ያም ጭኸት አነቃኝ።” Early Writings, 81-83.

ከገጽ “81” ጀምሮ፣ የካህናቱ ምልክት የሆነው ሕልሙ፣ በዊልያም ሚሊር ሰብአዊነት አማካይነት በመለኮት የተሰበሰቡትን መሠረታዊ እውነቶች የማጥፋት የላኦዲቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ሥራ ታሪክን ይለይታል። ታሪኩ ሚሊር “በታላቅ ደስታ ጮኹ” እና ያ ጭኸትም “አነቃው” በሚለው ጊዜ ያበቃል።

በሕልሙ የተወከለው ታሪክ የሚያበቃው በሦስተኛው መልአክ ታላቅ ጩኸት ላይ ነው። እርሱም የእኩለ ሌሊት ጩኸት ጩፍ ነው። የሚለር ሕልም ታሪካዊ ትረካ ደግሞ የሚለራውያን ታሪክ የመንገድ ምልክቶችን ይወክላል፤ ስለዚህም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ትይዩ ታሪክንም ይወክላል። እንዲሁም እጅግ አስፈላጊው ነገር፣ የሕልሙ ታሪካዊ ውክልና በ2023 መደገም የጀመረውን ታሪክ የሚያካትት ትንቢታዊ ፍራክታል መያዙ ነው።

በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ የታወቁት የእውነት እንቁዎች በ2004 ዓ.ም. በሕዝባዊ መዝገብ ውስጥ ተቀመጡ፤ ከዚያም እንደገና በ2012 ዓ.ም. ተቀመጡ። በዚያ ጊዜ የዕንባቆም ሰንጠረዦች አቀራረብ ሊበተን የተወሰነ ቡድን ሰበሰበ። እነዚያ እውነቶች በ2004 ዓ.ም. በገበታው ላይ ተቀመጡ። በ1989 ዓ.ም. የተፈቱት እውነቶች የመጀመሪያ አቀራረብ ጋር። በዚያን ጊዜ “ጥቂቶች” መልእክቱን አስተዋሉ፤ ነገር ግን በ2012 ዓ.ም. Habakkuk’s Tables ተብሎ የተሰየመው የ95 አቀራረቦች ተከታታይ ብዙ ሕዝብ አስገባ፤ ምክንያቱም “ሰዎቹ መግባት ጀመሩ፤ በመጀመሪያ ቁጥራቸው ጥቂት ነበር፤ ነገር ግን እየጨመሩ ወደ ብዙ ሕዝብ ሆኑ።”

ከ2012 ጀምሮ እስከ ጁላይ 18, 2020 ድረስ እነዚያ እውነቶች በቀስታ ተበተኑ እና በቆሻሻ ተሸፈኑ። በጁላይ 18, 2020 የዕንባቆም ጽላቶች መልእክት ደጋፊዎች ለሦስት ቀን ተኩል ያህል ጊዜ ተበተኑ።

ምስክርነታቸውንም በፈጸሙ ጊዜ፣ ከወለል የሌለው ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ ከእነርሱ ጋር ጦርነት ያደርጋል፤ ያሸንፋቸውማል፤ ይገድላቸውማል። ሬሳቸውም በታላቁቱ ከተማ አደባባይ ላይ ይተዋል፤ እርስዎም በመንፈሳዊ አጠራር ሰዶምና ግብፅ ትባላላች፤ ጌታችንም ደግሞ በዚያ ተሰቀለ። ከወገኖችና ከነገዶች ከቋንቋዎችና ከአሕዛብም የሆኑ ሰዎች ሬሳቸውን ሦስት ቀን ተኩል ያያሉ፤ ሬሳቸውም በመቃብር እንዲቀበር አይፈቅዱም። በምድርም የሚኖሩ በእነርሱ ላይ ደስ ይላቸዋል፤ ሐሴትም ያደርጋሉ፤ እርስ በርሳቸውም ስጦታ ይላካሉ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁለቱ ነቢያት በምድር የሚኖሩትን ያስጨንቁ ነበርና። ራእይ 11፡7-10።

በሰንበት፣ ታኅሣሥ 30፣ 2023፣ Future for America ከጁላይ 18፣ 2020 ጀምሮ ለመጀመሪያ ጊዜ ያደረገውን የህዝብ ስብሰባ በዙም ስብሰባ ተቀላቀለ። ታኅሣሥ 30፣ 2023 ከጁላይ 18፣ 2020 በኋላ 1,260 ቀናት ነው፤ ወይም “ሦስት ቀን ተኩል”። ኤልያስና ሙሴ በመንገድ ላይ ሞተው ሳሉ፣ ሌላው ክፍል “ደስ ይለዋል።” Future for America በጁላይ 2023 የትንቢታዊውን መልእክት እንደገና ማተም ጀመረ፤ ምክንያቱም ያን ጊዜ ወደ ምድር ሁሉ ይሄድ ዘንድ የነበረው መልእክት በትንቢታዊ አስፈላጊነት ከ“ምድር በዳው” ሊመጣ ይገባው ነበር። ሦስት ቀን ተኩል፣ ወይም 1,260 ቀናት፣ ምድር በዳ ናቸው።

ሴቲቱም ወደ ምድር በዳ ሸሸች፤ በዚያም እግዚአብሔር ያዘጋጀላት ስፍራ አላት፤ በዚያም ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን እንዲመግቧት ነው። ራእይ 12፡6።

“ምድር በዳው” “አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት” ነው፤ ይህም 1,260 ቀናት ነው፤ ደግሞም “ሦስት ቀናትና ተኩል” ነው፤ እንዲሁም በራእይ 12፡6 ተመልክቶ ተወክሏል፤ “126” ደግሞ የ1,260 አሥራት ነው። በዚያን ጊዜ ከተፈቱት አስደናቂ እውነቶች አንዱ፣ በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያለውን የ“ሰባት ጊዜ” ጸሎት ፍጻሜ ለማድረስ የንስሐ አስፈላጊነት ነበር።

1,260 ቀናት እንዲሁም የ2,520 ቀናት ምልክት ናቸው። በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የተነገረው “ሰባት ዘመናት” በ723 ዓ.ዓ. ጀምሮ በ1798 ተፈጸመ። መካከለኛው ነጥብ 538 ነው፤ ስለዚህም ጣዖት አምልኮ መቅደሱንና ሠራዊቱን የረገጠባቸው 1,260 ዓመታት እንዲፈጠሩ አድርጓል፤ ከዚያም በኋላ ጵጵስና መቅደሱንና ሠራዊቱን የረገጠባቸው 1,260 ዓመታት ተከትለዋል። ይህ የትንቢታዊ አወቃቀር ከክርስቶስ ጥምቀት እስከ መስቀሉ ድረስ ካሉት 1,260 ቀናት ጋር ይስማማል፤ ከዚህም በኋላ ወንጌል ወደ አሕዛብ በሄደበት እስከ 34 ዓ.ም. ድረስ 1,260 ትንቢታዊ ቀናት ይከተላሉ። ስለዚህ፣ በሁለት ምስክሮች አንጻር 1,260

የ2,520 ቀናት ክፍል ነው፤ ወይም የሙሴ በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት የተናገረው “ሰባት ዘመናት” ነው።

ከሰንበት፣ ሐምሌ 18፣ 2020 ጀምሮ እስከ ሰንበት፣ ታኅሣሥ 30፣ 2023 ድረስ ያለው የምድረ በዳ ዘመን በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር መጨረሻ ጀመረ፤ እናም “የምድረ በዳ” ዘመን በሰንበት፣ ታኅሣሥ 30፣ 2023 በተፈጸመ ጊዜ የሙሴና የኤልያስ ትንሣኤ ደረሰ። የድምፁ መልእክት በእያንዳንዱ የተሰደሰ እንቅስቃሴ ውስጥ ያሉት ተመሳሳይ የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጦች መለያ ምልክት የሐምሌ 18፣ 2020 የሐሰት ትንቢትን በአሥሩ ደናግል ምሳሌ አውድ ውስጥ እንደሚያስረዳ ገለጠ። ይህም ወንዶችንና ሴቶችን በዘሌዋውያን ምዕራፍ ሆይ ስድስት ጾሎት የተወከለውን ንስሐ እንዲገቡ ጠራቸው። ሚሊር በሕልሙ ውስጥ ያንኑ ንስሐ ይወክላል ሲል፣ “እንዲህ በታላቅ ኪሳራዬና በተጠያቂነቴ ምክንያት እያለቀስሁና እያዘንሁ ሳለሁ፣ እግዚአብሔርን አስታወስሁ፣ እናም እርዳታን እንዲልክልኝ ከልብ ጸለይሁ።”

ኑና ዩ

የሚሊር ሕልም “መጥተህ እይ” በሚሉ ሁለት አገላለጾች የተከፈለ ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ ሰዎችን “መጥታችሁ እዩ” ብሎ የሚጋብዘው ሚሊር ነው፤ ለሁለተኛው ጊዜ ግን “የአፈር መጥረጊያው ሰው” ሚሊርን መጥቶ እንዲያይ ይጋብዘዋል። “መጥተህ እይ” ያልታተመ ትንቢታዊ እውነትን የሚለይ ትንቢታዊ ምልክት ነው። የመጀመሪያዎቹ አራት ማጎተሞች እያንዳንዳቸው “መጥተህ እይ” የሚል ትእዛዝ ይይዛሉ።

እኔም በጉው ከማጎተሞቹ አንዱን በከፈተ ጊዜ አየሁ፣ ከአራቱም እንስሶች አንዱ እንደ ነጉድዳድ ድምፅ ሲል፡- ናና እይ የሚል ሰማሁ። ... ሁለተኛውንም ማጎተም በከፈተ ጊዜ፣ ሁለተኛው እንስሳ፡- ናና እይ ሲል ሰማሁ። ... ሦስተኛውንም ማጎተም በከፈተ ጊዜ፣ ሦስተኛው እንስሳ፡- ናና እይ ሲል ሰማሁ። ... አራተኛውንም ማጎተም በከፈተ ጊዜ፣ የአራተኛውን እንስሳ ድምፅ፡- ናና እይ ሲል ሰማሁ። ራእይ 6፣1, 3, 5, 7።

በሚሊር ሕልም መጀመሪያ ላይ ያለው “ኑና እዩ” አልፋ ነው፣ በመጨረሻም ያለው “ኑና እዩ” አሜጋ ነው። ሕልሙ በመጀመሪያው ክፍሉ ያለውን መፈታት እንደ እንቁዎች ይገልጻል፤ እነርሱም “ሲደረደሩ ከፀሐይ ብቻ የሚስተካከል ብርሃንና ክብር ያንጸባርቁ ነበር።” ክርስቶስ ሚሊርን አሜጋውን “ኑና እዩ” ብሎ በጠራው ጊዜ፣ ሚሊር፣ “ዓይኖቼ በዚያ እይታ ተደነቁ። ከቀድሞ ክብራቸው አሥር እጥፍ በልጠው ያበሩ ነበር” ይላል። የአልፋው ብርሃን እንደ ፀሐይ ነበር፣ የአሜጋው ብርሃን ግን ከፀሐይ አሥር እጥፍ ነበር።

በትናት

የሚሊር ሐዘንና ንስሐ በመጀመሪያው “መጥተህ እይ” እና በመጨረሻው “መጥተህ እይ” የተጀመረው ዘመን መጨረሻ ላይ ይወከላል። ሚሊር ለሕዝቡ መልእክት በመፍታቱ የሚጀምርና ከዚያም ክርስቶስ ለሚሊር መልእክት በመፍታቱ የሚያበቃው በዚያ ዘመን ውስጥ፣ “መበተን” የሚለው ቃል “ሰባት ጊዜ” እንደሚወከል ተገልጿል። ሚሊር ይህንን ቃል እንደገና ይጠቀማል፤ ነገር ግን በመጀመሪያውና በመጨረሻው መፍታት መካከል፣ “መበተን” “ሰባት ጊዜ” ተገልጿል። መጽሐፍ ቅዱስ የ“ሰባት ጊዜ” ፍርድን “መበተን” በሚለው ቃል ይለዋል።

እኔም በአሕዛብ መካከል እበትናችኋለሁ፣ ሰይፍንም በኋለችሁ እመዝዛለሁ፤ ምድራችሁም ባድማ ትሆናለች፣ ከተሞቻችሁም ፍርስራሽ ይሆናሉ። ዘሌዋውያን 26፣33።

ሚሊር ያገኘው እጅግ የመጀመሪያው እውነት የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ጊዜያት” ነበር፤ በሕልሙም ውስጥ የሚሊር መልእክት ከታተመበት ጊዜ እስከ የክርስቶስ መልእክት እስከታተመበት ጊዜ ድረስ፣ በዊልያም ሚሊር ሥራ የተወከሉት ሁሉም መሠረታዊ እውነቶች በሎዶቅያዊ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲዝም የሥነ መለኮት ሰዎች ቆሻሻና ሐሰተኛ ሳንቲሞች እንዲሸፈኑ ይገባ ነበር። ያ የመሠረታዊ እውነቶች እምቢታ በአልፋና አሜጋ

መካከል ባለው ታሪክ ውስጥ እንደ ሰባት መበተኖች ተወክሏል። “ሰባቱ ጊዜያት” የዊልያም ሚሊር ሥራ ምልክት ነው፤ ይህም በተራው የሰባተኛ ቀን አድቪንቲዥም መሠረቶች ናቸው፤ ከእነዚህም መሠረቶች መካከል የዳንኤል 8፡14 2,300 ቀናት የዚያ መሠረት ማዕከላዊ ምሰሶ ናቸው። ይህ የሚያሳየው፣ የዊልያም ሚሊር የመጀመሪያው ወይም የአልፋ ግኝት የነበረው የ2,520 ዓመታት መበተን፣ በዊልያም ሚሊር የአሜጋ ግኝት በነበረው 2,300 ቀናት የተጠናቀቀ አንድ ዘመን መጀመሪያን እንደሚያመለክት ነው።

ሎዲቅያዊ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲዥም በ1863 “ሰባቱን ዘመናት” በአንድ ወገን ሲያኖር፣ የዊልያም ሚሊርን የመጀመሪያ ግኝት በአንድ ወገን አኖረ፤ ይህም የእርሱ የአልፋ ግኝትና መሠረታዊ ግኝት ነበር። ከሚሊር ግኝቶች የመጨረሻው 2,300 ቀናት ነበሩ፤ ይህም የእርሱ የአሜጋ ግኝትና የአክሊል ድንጋይ ግኝት ነበር። በ1798 የተፈጸሙት “ሰባቱ ዘመናት” 2,520ን ያመለክቱ ነበር፣ 2,300 ቀናቱም በ1844 ተለይተው ተመልክተዋል።

በሰባት ጊዜ ከተበተኑ በኋላ ዕንቁዎቹን የሚሰበስብ የትቢያ መጥረጊያው ሰው ነው። ከዚያም ሣጥኑ ይበልጥ ትልቅና ይበልጥ ውብ ይሆናል፣ ከፀሐይም አሥር እጥፍ ይበልጥ ብርሃን ያበራል። አሥር የፈተና ምልክት ነው፤ ስለዚህም እነዚያ ዕንቁዎች በፀሐይ ቀን ላይ በሚመጣው ፈተና ውስጥ ያበራሉ፤ ስለዚህ የሚሊር ሕልም በ1798 ይጀምራል እና በእሁድ ሕግ ጊዜ በሦስተኛው መልአክ ታላቅ ጩኸት ይፈጸማል።

ከ1798 እስከ 1863 ድረስ ያለው የሚለራውያን ታሪክ ከ1798 እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውም ታሪክ ነው። በዊልያም ሚሊር ሕልም ውስጥ በሚሊር “come and see” ከማለቱ ጀምሮ እስከ የDirt Brush man ሰውየው “come and see” እስከ ማለቱ ድረስ የተወከለው ታሪክ፣ ከ1798 እስከ 1863 ድረስ ያለው ዘመን ብቻ ሳይሆን፣ ከ1798 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውም ዘመን ነው። በ1863 የሚያበቃው መስመር፣ በ1798 የሚጀምረውና በእሁድ ሕግ የሚያበቃው መስመር ትንቢታዊ ፍራክታል ነው። እነዚህ ሁለቱም መስመሮች በሚሊር ሕልም ውስጥ ተወክለዋል።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የተዘጋው በር፣ በእሁድ ሕግ ጊዜ የሚዘጋውን በር ይወክላል። በ1844 ዓ.ም. የተፈጸመው የ2,300 ዓመታት ትንቢት፣ የእሁድ ሕጉን ይወክላል።

“ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናታችን ሆኖ መቅደሱን ለማንጸት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፣ በዳንኤል 8፡14 እንደተገለጠው፣ የሰው ልጅ ወደ ጥንታዊው ዘመናት ባለቤት መምጣቱ፣ በዳንኤል 7፡13 እንደቀረበው፣ እና ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ እንደተነበየው፣ እነዚህ ሁሉ የአንድና የዚያው ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 በተገለጸው የዐሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ሙሽራው ወደ ሰርግ መምጣቱ ተብሎ ተወክሏል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 426።

መስመሮች

የሚሊር ግኝቶች አሜጋ የ2,300 ዓመታት ትንቢት ነበር፤ ስለዚህ 1844ም ሆነ የእሁድ ሕግ በ2,300 ዓመታቱ ይወከላሉ። ይህም ማለት 2,520 የሁለቱም መስመሮች አልፋ ሲሆን 2,300 ደግሞ የሁለቱም አሜጋ ነው፤ አንዱ መስመር በ1863 ይጠናቀቃል፣ ሌላው መስመርም በእሁድ ሕግ ይጠናቀቃል። በሁለቱም መስመሮች ላይ የ2,520 ትንቢት አልፋ ነው፣ ወይም የመሠረት ድንጋይ ነው። ከ1798 እስከ 1863 ያለው ፍራክታል በሚለራውያን የመሠረት ታሪክ ውስጥ እንዳለ ሁሉ፣ በአሜጋ፣ በዋና የማጠናቀቂያ ታሪክ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ውስጥ ካለ ሌላ ፍራክታል ጋር ደግሞ ይጣጣማል።

በ9/11 እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች እንዲመለሱ ጠራቸው፤ እነዚህም መሠረቶች ናቸው፤ እነዚህ መሠረቶችም ደግሞ በመሠረታዊ ታሪኩ መልእክተኛ ይወከላሉ፤ እርሱም ደግሞ በ“ሰባት ዘመናት” ላይ ያደረገው መሠረታዊ የአልፋ ግኝት ይወከላል። “ሰባት ዘመናት” የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መሠረቶች ምልክት ነው፤ እናም በ9/11 የዚያ ቡድን ማተም በመሠረቶች ፈተና መልእክት

ተጀመረ፤ ይህም በዊልያም ሚሊርና በአድቪንቴዝም በጣም የመጀመሪያው መሠረታዊ እውነት ይወከላል። በ9/11 የማተም ዘመን ተጀመረ፤ እናም በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማተም ዘመን ይፈጸማል።

ያ ታሪክ በ2,520 የሚጀምርና በ2,300 የሚያበቃ ፍራክታል መሆኑን፣ ስለዚህም ያ ታሪክ በዊልያም ሚሊር ሕልም ውስጥ የተወከለው ሦስተኛው የትንቢታዊ ታሪክ መስመር መሆኑን ያሳያል። 2,520ው በ1798 ተፈጸመ፣ 2,300ውም በ1844 ተፈጸመ። በሁለቱ መስመሮች የተወከለው ሥራ ክርስቶስ መለኮቱን ከሰብአዊነታችን ጋር በማዋሃድ የሚፈጽመው ሥራ ነው። እርሱ ኃጢአተኛን ወደ ቅዱስ በመለወጥ፣ ከፍተኛውን ባሕርይ በታችኛው ባሕርይ ላይ ወደ ተገቢው ዙፋኑ የሚመልስ ሥራ ነው። በዚህ ምክንያት የሰው አካል በአካሉ ውስጥ ያሉትን ሴሎች ሁሉ ፈጽሞ እንደገና ለማመንጨት 2,520 ቀናት ይወስዳል፤ እናም ያው ያው አካል በ23 የወንድ ክሮሞሶሞች ከ23 የሴት ክሮሞሶሞች ጋር በመዋሃዳቸው ላይ የተመሠረተ ነው። እነዚህ በአንድነት ሕያው ቤተ መቅደስን ያመነጩሉ፤ ይህም “46” በሚለው ቁጥር የተወከለ ነው፣ እርሱም ከ1798 እስከ 1844 ያለው ዘመን ነው፣ ይህም ከ1798 ያለው 2,520 እስከ 1844 ያለው 2,300 ድረስ የዊልያም ሚሊር ሕልም ዘመን ነው።

የዊልያም ሚሊር ሕልም ሌላ የሚታወስ ፍራክታልን ደግሞ ይዟል። ከ9/11 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለው ታሪክ፣ ከ1798 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለው ፍራክታል ነው፤ እንደ 1798 እስከ 1863 እንደሆነው። ከ2023 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለው ደግሞ ከ9/11 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለው ፍራክታል ነው፤ ይህም በሚሊር ሕልም ውስጥ ያሉት መስመሮች ሁሉ እንደ እነርሱ ሁሉ አሜጋ የሚጠቁሙት ታሪክ ነው። ይህ ዋናኛ እውነቶች ከፀሐይ አሥር እጥፍ በሚበልጥ መጠን የሚገለጡበት ዘመን ነው።

ሁለቱ ጉብታዎች

በ1840ዎቹ፣ “bustle” የሚለው ቃል (እንደ ስም) በተለምዶ ኃይለኛ፣ በሥራ የተሞላ፣ ወይም ጫጫታ ያለበት እንቅስቃሴ ማለት ነበር—ብዙ ጊዜም የተጨናነቀ እንቅስቃሴ፣ ደስታ የተቀላቀለበት ስሜት፣ ፍጥነት፣ ወይም ተውከት የሚያመለክት ነበር። ይህም ቃል በሕዝብ መካከል፣ በቤተሰብ ውስጥ፣ በገበያ ስፍራ፣ ወይም በአንድ ልዩ ክስተት ወቅት የሚታይ ሕያው እንቅስቃሴ፣ ግርግር፣ ወይም በእንቅስቃሴ መብዛት የተሞላ መንቀሳቀስ ለማመልከት ይጠቀም ነበር። ስለዚህ በሚሊር ሕልም ውስጥ ያለው “bustle” በዚያን ጊዜ በቅጽበት እየተከናወነ ያለውን ድንገተኛ የእንቅስቃሴ ግርግር፣ ደስታ የተቀላቀለበትን እንቅስቃሴ፣ ወይም አስቸኳይ ጉዳይ ማለት ነው—የአሁኑ ሁኔታ ወይም አጋጣሚ ጊዜያዊ ቅስቀሳ ወይም ግርግር።

ሚሊር እንዲህ ይላል፡- “ከዚያም አፈሩንና ቆሻሻውን በመጥረግ ላይ ሳለ፣ ሐሰተኛ እንቁዎችና አስመሳይ ሳንቲሞች ሁሉ ተነሥተው እንደ ደመና በመስኮቱ ወጡ፣ ነፋሱም ወስዶ አራቃቸው። በዚያ ግርግር ውስጥ ዓይኖቹን ለአፍታ ዘጋሁ፤ ስከፍታቸው ግን ቆሻሻው ሁሉ ጠፍቶ ነበር።”

“ግርግር” በሚሊር ሕልም ውስጥ ሁለት ነጥቦችን ያመለክታል፤ የመጀመሪያው ሕዝቡ እንቁዎችን በሚበትንበት ጊዜ ነው፣ ከዚያም የአፈር መጥረጊያ ያለው ሰው መስኮቶችን ከፍቶ ሐሰተኛ እንቁዎችን ወደ ውጭ መጥረግ ሲጀምር። የመጀመሪያውና አልፋው ግርግር እንቁዎችን መሸፈን ነው፣ ሁለተኛውና አሜጋው ግርግር ደግሞ እንቁዎችን መመለስ ነው። በግርግር ወቅት ሚሊር ዐይኖቹን ዘጋ። ሚሊር በ1849 ዓ.ም. ዕረፍት አገኘ፤ ይህም ክርስቶስ የሕዝቡን ቅሬታ ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ ዘርግቶ የነበረበት ትክክለኛ ነጥብ ነበር። ከዚያም ሚሊር ዐይኖቹን ዘጋ፣ በ1850ም እውነቶቹ እንደገና በጠረጴዛ ላይ ተቀመጡ፤ ይህም ራእይን ጻፍ ግልጽም አድርገህ ጻፈው የሚለውን የዕንባቆም ትእዛዝ ፍጻሜ ነበር። በዚያ የግርግር ዘመን ሚሊር ዐይኖቹን ይዘጋል፣ ሲነቃም እንቁዎች በመመለስ ሂደት ላይ ይሆናሉ።

በሕልሙ ውስጥ ያለው ሁለተኛው ግርግር፣ የመቶ አርባ አራት ሺህ ዓላማ እንደ ዘካርያስ በዘውድ ላይ ያሉ እንቁዎች ብሎ የሚለየው ዓላማ ሆኖ ሲያነሣ፣ ሲነጻ እና ሲቀደስ ይከናወናል።

በዚያም ቀን እግዚአብሔር አምላካቸው እንደ ሕዝቡ መንጋ ያድናቸዋል፤ በምድሩ ላይ እንደ ሰንደቅ ከፍ ከፍ የተደረጉ የዘውድ ድንጋዮች ይሆናሉ። ቸርነቱ ምንኛ ታላቅ ነው! ውበቱስ ምንኛ ታላቅ ነው! እህል ጉልማሶችን ደስ ያሰኛል፣ አዲስ ወይንም ደናግልን። በኋለኛው ዝናብ ዘመን ከእግዚአብሔር ዝናብን ለምኑ፤ እግዚአብሔርም የሚያበሩ ደመናዎችን ያደርጋል። የዝናብ ዝናብም ይሰጣቸዋል። ለእያንዳንዱም በሜዳ ሣርን ይሰጣል። ጣዖታቱ ከንቱነትን ተናግረዋልና፣ ምዋርተኞችም ሐሰትን አይተዋል፣ ሐሰተኛ ሕልምንም ተናግረው በከንቱ አጽናንተዋል፤ ስለዚህ እንደ መንጋ ሄዱ፣ እረኛ ስላልነበረ ተጨነቁ። ቍጣዬ በእረኞች ላይ ተቃጠለ፣ ፍየሎችንም ቀጣሁ፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር መንጋውን፣ የይሁዳን ቤት ጉብኝቶአልና፣ በሰልፍም ውስጥ እንደ ክቡር ፈረሱ አድርጓቸዋል። ዘካርያስ 9፡16—10፡3።

“የሕዝቡ መንጋ” ሁለቱም ምልክት እና በአክሊል ላይ ያሉ ድንጋዮች (እንቁዎች) ናቸው። የሕዝቡ መንጋ በኋለኛው ዝናብ ወቅት ይለያል፤ ምክንያቱም ትእዛዙ በኋለኛው ዝናብ ወቅት ኋለኛውን ዝናብ እንዲለምኑ ነው። መንጋው ከኤርምያስ የቀደሙ መንገዶች ይልቅ የራሳቸውን መንገድ ከሄዱት “መንጋ” ጋር ተቃርኖ ተቀምጦአል። በኋለኛው ዝናብ ወቅት የእርሱ መንጋ የሆኑት እንቁዎች በሰልፍ ውስጥ የእርሱ ውብ ፈረስ ይሆናሉ። ያ “ውብ ፈረስ” በመጀመሪያይቱ ክርስቲያናዊት ሙሽራ የተወከለችው ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ናት፤ እርስዋም በመጀመሪያው ማኅተም ዘመን እንደ ነጭ ፈረስ ድል እያደረገ እና ድል ለማድረግ በወጣው ጴጥሮስ ተመስላለች።

በጉም ከማኅተሞቹ አንዱን በከፈተ ጊዜ አየሁ፤ ከአራቱም እንስሶች አንዱ እንደ ነጭ ድጓድ ድምፅ ያለ ሲናገር፡- መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ። አየሁም፤ እነሆም ነጭ ፈረስ ነበረ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ቀስት ነበረው፤ አክሊልም ተሰጠው፤ ድል እየነሣም ድል ለመንሣት ወጣ። ራእይ 6፡1፣ 2።

ስለዚህ ጴጥሮስ በጴንጤቆስጤ የዝናብ መፍሰስ ወቅት የነበረችው የሐዋርያት የመጀመሪያዋ ክርስቲያናዊት ቤተ ክርስቲያን ምልክት ነው፤ እንዲሁም በጴንጤቆስጤ የዝናብ መፍሰስ የተመሰለችውን የኋለኛው ዝናብ ዘመን የመጨረሻዋ ክርስቲያናዊት ቤተ ክርስቲያን ምልክት ደግሞ ነው።

ሰማይም ተከፍቶ አየሁ፤ እነሆም አንድ ነጭ ፈረስ ነበረ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ታማኝና እውነተኛ ተብሎ ይጠራ ነበር፤ በጽድቅም ይፈርዳል እና ይዋጋል። ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ነበሩ፤ በራሱም ላይ ብዙ ዘውዶች ነበሩ፤ ከእርሱም በቀር ማንም የማያውቀው የተጻፈ ስም ነበረው። በደምም የተነከረ ልብስ ለብሶ ነበር፤ ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ተብሎ ይጠራል። በሰማይም ያሉት ሠራዊት ነጭና ንጹሕ ቀጭን ተልባ ለብሰው በነጭ ፈረሶች ላይ ሆነው ተከተሉት። ራእይ 19፡11-14።

ነጭ ፈረሶቹ በሕዝቅኤል 37 ውስጥ ከሞት የሚነሣውን የክርስቶስ ሠራዊት ይወክላሉ፤ እነርሱም ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ናቸው፤ በተጨማሪም ድንጋዮች በአክሊል ውስጥ ናቸው። ምክንያቱም ክርስቶስ የክብሩን መንግሥት በኋለኛው ዝናብ ዘመን ያቋቋማልና። እንደ መንግሥቱ ተወካዮች፣ መቶ አርባ አራት ሺህ በ1844 ጥቅምት 22 ላይ የነበረውና በእሁድ ሕግ ጊዜ ዳግመኛ የሚሆነው የ2,300 ቀናት መደምደሚያ ጊዜ የሚቀበለውን መንግሥት ምልክት በሆነው አክሊል ላይ ያሉ እንቁዎች ናቸው። ያ የነጭ ፈረሶች መንግሥት ሰማይ መስኮቶች በሚከፈቱበት በኋለኛው ዝናብ ዘመን ይነሣል። ምክንያቱም የሐንስ ሰማይ በተከፈተ ጊዜ ነጭ ፈረሱን አይቶአልና።

በ1849 ዓ.ም. በአልፋው ትርምስ ውስጥ ሚሊር ለጥቂት ጊዜ ዓይኖቹን በሞት ዘጋ። ሚሊር ኤልያስ ነበር፣ ኤልያስም በጁላይ 18, 2020 ሞተ፤ ከዚያም ወደ ኦሜጋው ትርምስ እስኪደርስ ድረስ ለ1,260 ቀናት በመንገድ ላይ ተኛ። ከዚያም ነቃ። መንቃቱ የሰማይን መስኮት ቆሻሻውን ለመጥረግ የቆሻሻ ብሩሽ ሰው በከፈተ ጊዜ እንደደረሰ ተለይቶ ተመልክቷል። የነጭ ፈረሶች ሠራዊት የሰማይ መስኮት በተከፈተ

ጊዜ ነው፤ ይህም በሚሆንበት ጊዜ የእውነተኛና የሐሰተኛ መለያት ይገለጣል። ያ መለያት በሚልክያስ መጽሐፍ ውስጥ ደግሞ ተለይቶ ተገልጿል።

ሁሉንም አስራት በቤቴ ውስጥ መብል እንዲኖር ወደ ጎተራ አምጡ፤ የሰራዊት ጌታ ይላል። እኔም የሰማይን መስኮቶች እንድከፍትላችሁ እና የሚቀበሉት ስፍራ እስኪጎድል ድረስ በረከትን እንድፈስስላችሁ በዚህ አሁን ፈትኑኝ። ሚልክያስ 3፡10።

መንፈሳት የነቢያት ለነቢያት ይገዛሉ፤ እና የሐንስ በራእይ፣ የሚለር ሕልም፣ እና ሚልክያስ የሰማይ መስኮቶች የሚከፈቱበትን ጊዜ የሚያረጋግጡ ሦስት ምስክሮችን ይሰጣሉ። በሚለር ሕልም ውስጥ ይህ በ“ኑ እና እዩ” ጥሪ አሜጋ ላይ ነው። በአልፋ የነበረው ግርግር መበተን በጀመረ ጊዜ ነበር፤ አሜጋውም መሰብሰብ ሲጀምር ነው።

ወደ ሚለር ሕልም ከዚህ በላይ ከመግባታችን በፊት፣ በሕልሙ ላይ የጄምስ ዋይትን አስተያየት ማካተት እንፈልጋለን። ጄምስ ዋይት እውነተኛዎቹን ዕንቁዎች እንደ እግዚአብሔር እውነተኛ ሕዝብ፣ ሐሰተኞቹንም ዕንቁዎች እንደ ክፉዎች ይለያል። እኔ ግን ዕንቁዎቹን ከስህተት ጋር በሚነጻጸሩ እውነቶች እንደሚወክሉ እለያለሁ። ዕንቁዎቹም ሆኑ ሐሰተኞቹ ዕንቁዎች ሁለቱም፣ መልእክቱንና መልእክተኞቹን ከስህተትና ከሐሰተኛ መልእክተኞች ጋር በማነጻጸር የሚያመለክቱ ናቸው።

“የወንድም ሚለር ሕልም”

“የሚከተለው ሕልም ከሁለት ዓመት በላይ በፊት በአድቪንት ሄራልድ ታትሞ ነበር። በዚያን ጊዜ ሕልሙ ያለፈውን የሁለተኛው ምጽአት ልምምዳችንን በግልጽ እንደሚያመለክት አየሁ፤ እግዚአብሔርም ይህን ሕልም ለተበተነው መንጋ ጥቅም እንዲሆን እንደሰጠ አየሁ።”

“ከጌታ ታላቁና አስፈሪው ቀን ቀርቦ መምጣቱን ከሚያመለክቱ ምልክቶች መካከል፣ እግዚአብሔር ሕልሞችን አኑሮአል። ኢዮኤል 2:28-31፤ ሐዋርያት ሥራ 2:17-20 ይመልከቱ። ሕልሞች በሦስት መንገዶች ሊመጡ ይችላሉ፤ አንደኛ፣ ‘ከሥራ ብዛት’ የተነሣ። መክብብ 5:3 ይመልከቱ። ሁለተኛ፣ በሰይጣን ክፉ መንፈስና በማታለል ሥር ያሉ ሰዎች፣ በእርሱ ተጽዕኖ ሕልም ሊያዩ ይችላሉ። ዘዳግም 8:1-5፤ ኤርምያስ 23:25-28፤ 27:9፤ 29:8፤ ዘካርያስ 10:2፤ ይሁዳ 8 ይመልከቱ። ሦስተኛ፣ እግዚአብሔር ሁልጊዜ በመላእክትና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በሚመጡ ሕልሞች ሕዝቡን በብዛትም ይሁን በጥቂትም አስተምሮአል፣ አሁንም ያስተምራል። በእውነት ጥርት ብርሃን ውስጥ የቆሙ ሰዎች፣ እግዚአብሔር ሕልም ሲሰጣቸው ያውቃሉ፤ እንዲህ ያሉትም በሐሰተኛ ሕልሞች አይታለሉም ወይም ወደ ስህተት አይመሩም።”

“እርሱም እንዲህ አለ፡- አሁን ቃሌን ስሙ፤ በመካከላችሁ ነቢይ ቢኖር፣ እኔ እግዚአብሔር በራእይ ራሴን ለእርሱ እገልጣለሁ፤ በሕልምም እናገረዋለሁ።” ዘኑልቀ 12፡6። ያዕቆብም እንዲህ አለ፡- ‘የእግዚአብሔር መልአክ በሕልም ተናገረኝ።’ ዘፍጥረት 31፡2። ‘እግዚአብሔርም በሌሊት በሕልም ወደ ሰርዖዊው ላባ መጣ።’ ዘፍጥረት 31፡24። የዮሴፍን ሕልሞች [ዘፍጥረት 37፡5-9] አንብቡ፡ ከዚያም በግብፅ የተፈጸመውን አስደሳች ታሪክ ተመልከቱ። ‘በገባዎን እግዚአብሔር በሌሊት በሕልም ለሰሎሞን ታየው።’ 1 ነገሥት 3፡5። የዳንኤል ሁለተኛ ምዕራፍ ታላቅና እጅግ አስፈላጊ የሆነው ምስል በሕልም ተሰጠ፤ እንዲሁም የሰባተኛው ምዕራፍ አራቱ አውሬዎች፣ ወዘተ። ሄሮድስ ሕፃኑን አዳኝ ሊያጠፋ በፈለገ ጊዜ፣ ዮሴፍ ወደ ግብፅ እንዲሸሽ በሕልም ተጠነቀቀ። ማቴዎስ 2፡13።”

“በመጨረሻዎቹ ቀናትም እንዲህ ይሆናል ይላል እግዚአብሔር፣ ከመንፈሴ በሥጋ ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ፤ ወንዶች ልጆቻችሁና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፡ ጌባዘዘቶቻችሁም ራእይ ያያሉ፣ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ።’ ሐዋርያት ሥራ 2፡17።

“የትንቢት ስጦታ፣ በሕልምና በራእይ፣ በዚህ ስፍራ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ምልክት እስኪሆን ድረስ በበቂ መጠን ሊገለጥ የሚገባው ነው። ይህም ከወንጌል ቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች አንዱ ነው።”

«እርሱም አንዳንዶችን ሐዋርያት፣ አንዳንዶችንም ነቢያት፣ አንዳንዶችንም ወንጌላውያን፣ አንዳንዶችንም እረኞችና አስተማሪዎች አድርጎ ሰጠ፤ ይህም ለቅዱሳን ፍጹም መዘጋጀት፣ ለአገልግሎት ሥራ፣ ለክርስቶስም አካል መታነጽ ነው።» ኤፌሶን 4፡11-12።

“እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን አንዳንዶችን አኖረ፤ በመጀመሪያ ሐዋርያትን፣ በሁለተኛው ነቢያትን፣ ወዘተ። 1 ቆሮንቶስ 12፡28። ‘ትንቢቶችን አታቃልሉ።’ 1 ተሰሎንቄ 5፡20። ደግሞም ሐዋርያት ሥራ 13፡1፤ 21፡9፤ ሮሜ 7፡6፤ 1 ቆሮንቶስ 14፡1፣ 24፣ 39ን ተመልከቱ። ነቢያት ወይም ትንቢቶች ለክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ማነጽ ናቸው፤ እናም ከእግዚአብሔር ቃል ሊቀርብ የሚችል ማስረጃ የለም፤ እነርሱ ከወንጌላውያን፣ ከእረኞችና ከአስተማሪዎች በፊት እንዲያቆሙ የተወሰነ መሆናቸውን የሚያሳይ። ነገር ግን ተቃዋሚው እንዲህ ይላል፤ ‘እጅግ ብዙ ሐሰተኛ ራእዮችና ሕልሞች ነበሩና፣ ከዚህ ዓይነት ነገር በምንም መልኩ እምነት ሊኖረኝ አልችልም።’ ሰይጣን የራሱ ሐሰተኛ ምሳሌ እንዳለው እውነት ነው። እርሱ ሁልጊዜ ሐሰተኛ ነቢያት ነበሩት፣ እናም በዚህ የመጨረሻ የማታለልና የድል ሰዓቱ አሁን እንዲሁ እንዲኖሩ መጠበቃችን የተገባ ነው። እንደዚህ ያሉ ልዩ መገለጦችን ሐሰተኛ ቅጂ ስላለ የሚክዱ ሰዎች፣ በእኩል ተገቢነት ጥቂት ወደፊት ሄደው እግዚአብሔር ራሱን ለሰው በሕልም ወይም በራእይ እንደ ገለጠ ፈጽሞ እንዳልሆነ ሊክዱ ይችላሉ፤ ምክንያቱም ሐሰተኛው ቅጂ ሁልጊዜ ነበረና።”

“ሕልሞችና ራእዮች እግዚአብሔር ራሱን ለሰው የገለጠባቸው መንገዶች ናቸው። በዚህ መንገድ ለነቢያት ተናግሮአል፤ የትንቢትን ስጦታ ከወንጌል ቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች መካከል አኖሮታል፤ ሕልሞችንና ራእዮችንም ከሌሎቹ የመጨረሻ ዘመን ምልክቶች ጋር አካትቶአቸዋል። አሜን።”

“ዓላማዬ በላይ በተጠቀሱት ንግግሮች ውስጥ ቅሬታዎችን በቅዱሳን መጻሕፍት መንገድ ማስወገድ፣ እና የአንባቢውን አእምሮ ለሚቀጥለው ማዘጋጀት ነበር።”

“ዊልያም ሚሊር፣

«ሎው ሃምፕተን፣ ኒው ዮርክ፣ ዲሴምበር 3፣ 1847።» ጄምስ ዋይት፣ «የወንድም ሚሊር ሕልም»፣ 1-6።

“1. ‘መሸጎጫው’ እነዚያን ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት ጋር የተያያዙ ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶች ይወክላል፤ እነዚህም ለወንድም ሚሊር ለዓለም እንዲያውጅ የተሰጡት ናቸው።”

“2. የተያያዘው ቁልፍ ማለት ትንቢታዊውን ቃል የሚተረጎምበት መንገዱ ነበር—መጽሐፍ ቅዱስን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር በማነጻጸር—መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ የራሱ ተርጓሚ ነው። በዚህ ቁልፍ ወንድም ሚሊር ‘ሣጥኑን’ ወይም ስለ ምጽአቱ ያለውን ታላቅ እውነት ለዓለም ከፈተ።”

“3. ‘ዕንቁዎች፣ አልማዞች፣ ወዘተ’ ከሁሉም ዓይነትና መጠን ሆነው ‘በሣጥኑ ውስጥ በየስፍራቸው እጅግ በውበት የተደረደሩ’ የእግዚአብሔርን ልጆች ይወክላሉ። [ሚልክያስ 3፡17፣] ከሁሉም አብያተ ክርስቲያናትና ከሕይወት ሁኔታና መደብ ማለት ይቻላል ከሁሉም ዘርፎች የመጡ፣ የመምጣቱን እምነት የተቀበሉ፣ እናም በቅዱሱ የእውነት ሥራ ውስጥ በየራሳቸው ቦታ በድፍረት አቋም ሲወስዱ የታዩ ናቸው። በዚህ ሥርዓት ሲንቀሳቀሱ፣ እያንዳንዱም ለራሱ ግዴታ ሲጠነቀቅና በእግዚአብሔር ፊት በትሕትና ሲመላለስ፣ ‘ብርሃንና ክብር’ ወደ ዓለም አንጸባረቁ፤ ይህም ከሐዋርያት ዘመን ቤተ ክርስቲያን በቀር የሚመጣጠነው አልነበረም። መልእክቱ፣ [ራእይ 14፡6,7፣] እንደ ነፋስ ክንፎች ላይ ሆኖ እንደሚሄድ ተስፋፋ፤ ግብዣውም፣ ‘ኑ፤ ሁሉ ነገር አሁን ተዘጋጅቶአልና፣’ [ሉቃስ 14፡17።] በኃይልና በውጤት ተሰራጭ።

“4. ‘ሕዝቡ መግባት ጀመረ፤ መጀመሪያ ቍጥራቸው ጥቂት ነበር፤ ነገር ግን እየበዙ ወደ ብዙ ሰዎች ማህበር ተለወጡ።’ የመምጣቱ ትምህርት በመጀመሪያ በወንድም ሚሊርና በሌሎች እጅግ ጥቂት ሰዎች ሲሰበክ በጣም ትንሽ ተጽእኖ ነበረው፤ በእርሱም የነቃ ሰው እጅግ ጥቂት ነበር፤ ነገር ግን ከ1840 እስከ 1844 ድረስ በየትኛውም ስፍራ ሲሰበክ መላው ማጎበረሰብ ተነቃቃ።”

“5. ሲበር ያለው መልአክ [ራእይ 14:6-7] ዘላለማዊውን የምሥራች መጀመሪያ ሲሰብክ፤ ‘እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ክብርንም ስጡት፤ የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና’ በማለት፤ ብዙዎች የኢየሱስን ምጽአትና የሁሉን መመለስ እያዩ በደስታ ጮኹ፤ እነዚህም ከዚያ በኋላ ጥቂት ቀደም ብሎ በደስታ የሞላቸውን እውነት ተቃውመው ዘበቱበት አላግጠውም አላሾፉበትም። እነርሱ ጌጦቹን አስቸገሩና በተነክቸው። ይህም ወደ 1844 የበልግ ወቅት ያደርሰናል፤ በዚያን ጊዜም የመበተን ዘመን ተጀመረ።”

“ይህን አስተውሉ፤ አንድ ጊዜ ‘በደስታ የጮኹ’ እነዚያ ነበሩ ዕንቁዎቹን ያስጨነቁና የበተነክቸው። ከ1844 ጀምሮም መንጋውን እንደ እነዚያ በብርቱ የበተነክ ወደ ስሕተት የመሩ ማንም አልነበረም፤ እነርሱም አንድ ጊዜ እውነትን የሰበኩና በእርስዎ ደስ ያላቸው ነበሩ፤ ነገር ግን ከዚያ በኋላ በእኛ ያለፈው የምጽአት ልምምድ ውስጥ የነበረውን የእግዚአብሔር ሥራና የትንቢት ፍጻሜ ካዱ።”

“6. በእውነተኛቹ መካከል የተበተኑት ‘የሐሰት ዕንቁዎችና ሐሰተኛ ሳንቲሞች’ ከ1844 ጀምሮ በሩ ከተዘጋ ወዲህ ሐሰተኛ የተለወጡ ሰዎችን፤ ወይም ‘እንግዳ ልጆችን’ [ሆሴዕ 5:7] በግልጽ ይወክላሉ።”

“7. ‘ቆሻሻና ቁርጥራጮች፤ አሸዋና የልዩ ልዩ ዓይነት ጉድፍ’ ከ1844 የበልግ ወቅት ጀምሮ በሁለተኛው ምጽአት አማኞች መካከል የገቡትን ብዙና ልዩ ልዩ ስህተቶች ይወክላሉ። እዚህ ከእነርሱ ጥቂቶቹን እመለከታለሁ።”

“1. የሰባተኛው ወር እንቅስቃሴን የአመጣውን የመንፈስ ቅዱስ ክቡር የማቅለጥ ኃይል እንደ መስመሪክ ተጽእኖ በትዕቢት የቁጠሩት አንዳንዶቹ ‘እረኞች’ የወሰዱት አቋም፤ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከተሰጠ በኋላ ወዲያውኑ ተነሡ። ጀርጅ ስቶርስ ይህን አቋም ከመጀመሪያ የወሰዱት መካከል አንዱ ነበር። ይህን በ1844 ዓ.ም. መጨረሻ ክፍል ላይ፤ በኒው ዮርክ ከተማ ይታተም በነበረው Midnight-Cry ውስጥ በተጻፉት ጽሑፎቹ ተመልከቱ። ጄ. ቪ. ሂምስ በ1845 ዓ.ም. ጸደይ ወቅት በአልባኒ ጉባኤ ላይ፤ የሰባተኛው ወር እንቅስቃሴ ሰባት ጫማ ጥልቀት ያለውን መስመሪከም አመነጨ ብሎ ተናገረ። ይህን ንግግር ተገኝቶ የሰማ አንድ ሰው ነግሮኛል። በሰባተኛው ወር ጩኸት ውስጥ በንቃት የተሳተፉ ሌሎችም ከዚያ በኋላ ያ እንቅስቃሴ የዲያብሎስ ሥራ ነበር ብለው አውጀዋል። የክርስቶስንና የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ለዲያብሎስ መስጠት በአዳኞችን ዘመን ስድብ ነበር፤ አሁንም ስድብ ነው። 2. በተወሰነ ጊዜ ላይ የተደረጉት ብዙ ሙከራዎች። 2300 ቀኖቹ በ1844 ዓ.ም. ከተፈጸሙ ጀምሮ፤ ለፍጻሜያቸው በተለያዩ ግለሰቦች እጅግ ብዙ ጊዜያት ተወስነዋል። ይህን በማድረጋቸው ‘የድንበር ምልክቶችን’ አንሥተው በአድቪንት እንቅስቃሴው ሁሉ ላይ ጨለማንና ጥርጣሬን አፍስሰዋል። 3. መንፈሳዊነት ከሁሉም ቅዠቶቹና ከመጠን ያለፉ ነገሮቹ ጋር። ይህ የዲያብሎስ ተንኮል፤ አስፈሪ የሞት ሥራ ያከናወነው፤ በ‘እንጨት ልጣጮች’ና ‘በልዩ ልዩ ቆሻሻዎች’ መወከሉ በጣም ተገቢ ነው። የመንፈሳዊነትን መርዝ የጠጡ ብዙዎች ያለፈው የአድቪንት ልምምዳችን እውነት መሆኑን አምነዋል፤ ከዚህ እውነታም የተነሣ ብዙዎች መንፈሳዊነት በ1843 እና 1844 ዓ.ም. እግዚአብሔር ታላላቅ የአድቪንት እንቅስቃሴዎችን እንዳስነሣ ማመን የሚያፈራው ተፈጥሯዊ ፍሬ ነው ብለው እንዲያምኑ ተደርገዋል። ጴጥሮስ፤ ‘አጥፊ መናፍቃንን በስውር የሚያገቡ፤ እነርሱንም የገዛቸውን ጌታ እስከ መካድ የሚደርሱ’ ሰዎችን ሲናገር፤ ‘ከእነርሱ የተነሣ የእውነት መንገድ በክፉ ይነገራል’ ይላል። 4. ኤስ. ኤስ. ስኖው ራሱን ‘ነቢዩ ኤልያስ’ ብሎ መናገሩ። ይህ ሰው በእንግዳና በዱር አካሄዱ ውስጥ በዚህ የሞት ሥራ ላይ የራሱን ድርሻ ተጨውቷል፤ አካሄዱም በብዙ ቅን ነፍሳት አእምሮ ውስጥ ለሚጠባበቁት ቅዱሳን ያለውን እውነተኛ አቋም እንዲናቅ የሚያደርግ ዝንባሌ አለው።”

“በዚህ የስህተቶች ዝርዝር ላይ ከእነዚህ በላይ ብዙ ሌሎችን ልጅምር እችላለሁ፤ ለምሳሌ፣ የራእይ 20:4, 7 ውስጥ ያሉትን ‘ሺህ ዓመታት’ እንደ ባለፈ ጊዜ መቆጠር፣ የራእይ 7:4፤ 14:1 ያሉትን 144,000፣ ክርስቶስ ከተነሣ በኋላ ‘ተነሥተው ከመቃብር የወጡትን’፣ የሥራ መተው ትምህርት፣ የሕፃናት ጥፋት ትምህርት፣ ወዘተ ወዘተ። እነዚህ ስህተቶች በእጅግ ትጋት ተስፋፍተው፣ በመጠባበቂያው መንጋ ላይ በግፊት ሲጫኑ፣ ወንድም ሚሊር ሕልሙን ባየበት ጊዜ እውነተኛዎቹ ዕንቁዎች ‘ከእይታ ተገልለው’ ነበር፣ የነቢዩም ቃል ተግባራዊ ሆኖ ነበር—‘ፍርድም ወደ ኋላ ተመልሶአል፣ ጽድቅም ከሩቅ ቆማለች፣’ ወዘተ ወዘተ። ኢሳይያስ 56:14ን ተመልከት።”

“በዚያን ጊዜ በምድረቱ ውስጥ የአሁኑን እውነት ዓላማ የሚደግፍ አንድም የአድቪንት ጋዜጣ አልነበረም። ‘Day-Dawn’ የተባለው የትንሹ መንጋ እውነተኛ አቋም የሚከለክል የመጨረሻው ነበር፤ ነገር ግን ጌታ ይህን ሕልም ለወንድም ሚሊር ከሰጠው ከብዙ ወራት በፊት ያም ሞቶ ነበር፤ እናም በመጨረሻው የሞት ትግሉ ውስጥ ደክመው የሚያቃስቱትን ቅዱሳን ወደ 1877 ዓ.ም.፣ በዚያን ጊዜ ገና ሠላሳ ዓመታት ወደፊት ያለውን፣ እንደ መጨረሻ መዳናቸው ጊዜ ጠቆሙ። እንዴት ያለ ሐዘን! እንዴት ያለ ሐዘን! ስለዚህ ወንድም ሚሊር በሕልሙ ‘ተቀምጦ አለቀሰ’ መባሉ አያስደንቅም።”

“8. ሣጥኑ ወንድም ሚሊር ለዓለም ያወጀውን የምጽአት እውነት ይወክላል፤ ይህም በአሥሩ ደናግል ምሳሌ እንደተገለጸው ነው። ማቴዎስ 25:1-11። መጀመሪያ፣ ጊዜው 1843፤ ሁለተኛ፣ የመዘግየት ጊዜው፤ ሦስተኛ፣ በሰባተኛው ወር 1844 የተሰማው የእኩለ ሌሊት ጩኸት፤ አራተኛም፣ የተዘጋው በር። ከ1843 ጀምሮ የሁለተኛውን ምጽአት ጋዜጣዎች ያነበበ ማንም ሰው፣ ወንድም ሚሊር በምጽአት ታሪክ ውስጥ እነዚህን አራት አስፈላጊ ነጥቦች እንዳበረታታ አይክድም። ይህ የተስማማ የእውነት ሥርዓት ወይም ‘ሣጥን’፣ የራሳቸውን ተሞክሮ በጣሉና ከወንድም ሚሊር ጋር በድፍረት ለዓለም የሰበኩትን እውነቶች እንርሱ ራሳቸው በካዱ ሰዎች ተበጣጥሶ በቆሻሻ መካከል ተበትኖአል።”

“9. ‘የቆሻሻ መጥረጊያው’ ያለው ሰው፣ በሦስተኛው መልአክ መልእክት [ራእይ 14:9-12] እንደ ተገለጠው፣ የአሁኑን እውነት ግልጽ ብርሃን ይወክላል፤ ይህም አሁን ስህተቶችን ከቀረጥቶ መካከል እያጠራ ነው። የአሁኑ እውነት ሥራ በ1848 ዓ.ም. የጸደይ ወቅት እንደገና መነቃቃት ጀመረ፣ ከዚያን ጊዜም ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ እየተነሣ እና እየበረታ መጥቷል። ‘የቆሻሻ መጥረጊያው’ ሲንቀሳቀስ ቆይቷል፣ ስህተቶችም በእውነት ግልጽ ብርሃን ፊት እየተወገዱ ነበር፤ ከከበሩት እንቁዎችም አንዳንዶቹ፣ ከአጭር ጊዜ በፊት በጨለማና በስህተት ተሸፍነው ከእይታ ተገልለው ነበሩ፣ አሁን ግን በአሁኑ እውነት ግልጽ ብርሃን ውስጥ ቆመዋል።”

“ይህ የከበሩትን እንቁዎች የማውጣትና ስሕተትን የማስወገድ ሥራ በፍጥነት እየጨመረ ነው፤ እንዲሁም ቅዱሳን ሁሉ እስኪመረመሩና የሕያው አምላክን ማጎተም እስኪቀበሉ ድረስ በእየጨመረ ኃይል ሊቀጥል የተወሰነ ነው። ይህንን ከሕዝቅኤል ሠላሳ አራተኛው ምዕራፍ ጋር አነጻጽሩት፤ ከ1844 ጀምሮ በዚህ ጨለማና ደመናማ ቀን የተበተኑትን መንጋዎቹን እንዲሰበስብ እግዚአብሔር ተስፋ እንደሰጠ ታያላችሁ። ከኢየሱስ መምጣት በፊት ‘ትንሹ መንጋ’ ወደ ‘እምነት አንድነት’ ይሰበስባል። ኢየሱስ አሁን ‘መልካም ሥራን የሚቀና ለራሱ የተለየ ሕዝብ’ እያነጻ ነው፤ ሲመጣም ‘ነውር ወይም ሽብር ወይም እንዲህ ያለ ነገር የሌለበትን ቤተ ክርስቲያኑን’ ያገኛል። ‘መንሻው በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያነጻል፣ ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል፣ ወዘተ።’ ማቴዎስ 3:12።”

“10. ከመጀመሪያው የበለጠ ትልቅና የሚያምር የሆነው ሁለተኛው ‘ሳጥን’፣ በውስጡ የተበተኑት ‘ዕንቁዎች’፣ ‘አልማዞች’ እና ሳንቲሞች የተሰበሰቡበት፣ የተበተነው መንጋ የሚሰበሰብበትን ሰፊ የሕያው የአሁኑ እውነት መስክ ይወክላል፤ ይህም እስከ 144,000 ድረስ ነው፣ ሁሉም የሕያውን እግዚአብሔር ማጎተም ያላቸው። ከእነዚህ ውድ አልማዞች አንዱ እንኳ በጨለማ ውስጥ አይቀርም። አንዳንዶቹ ከመርፌ ጫፍ ያልበለጡ ቢሆኑም፣ በዚህ እግዚአብሔር ጌጦቹን በሚሰበስብበት ቀን አይታለፉም፣ ወይም አይቀሩም። [ሚልክያስ 3:16-18] እርሱ ሎጥን ከሶዶም እንዳወጣው ሁሉ መላእክቱን ልኮ

ፈጥነው እንዲያወጧቸው ይችላል። 'ጌታ በምድር ላይ አጭር ሥራ ያደርጋል።' 'በጽድቅም አጭር አድርጎ ይፈጽመዋል።' ሮሜ 9:28ን ይመልከቱ።" ጄምስ ዋይት፣ በወንድም ሚሊር ሕልም ላይ የታችኛው ማብራሪያዎች።